

DE NATUURSCHOONWET

Door Mr. Robert Jan Nieuwland

De wetgever heeft al in het begin van de twintigste eeuw ingezien dat het behoud van natuurschoon in Nederland gestimuleerd diende te worden. Het natuurschoon bestond in die tijd voor het grootste gedeelte uit landgoederen in particulier bezit. Vererving en de daarmee gepaard gaande hoge successierechten betekenden veelal (gedeeltelijke) verkoop en dus versnippering en het verdwijnen van landgoederen.

In 1928 werd de Natuurschoonwet ingevoerd, met als doel de bevordering van de instandhouding van natuurschoon door middel van diverse fiscale tegemoetkomingen. Rangschikking van een landgoed brengt (gedeeltelijke) vrijstellingen op het gebied van schenk- en erfbelasting, overdrachtsbelasting en inkomstenbelasting met zich mee. Door een wetswijziging in 2007 is het huidige doel van de NSW breder geworden: ook het creëren van natuurschoon valt onder de doelstelling.

Een landgoed in de zin van de Natuurschoonwet is: "Een in Nederland gelegen, geheel of gedeeltelijk met natuurterreinen, bossen of andere houtopstanden bezette onroerende zaak – daaronder begrepen die waarop een buitenplaats of andere, bij het karakter van het landgoed passende, opstallen voorkomen – voor zover het blijven voortbestaan van die onroerende zaak in zijn karakteristieke verschijningsvorm voor het behoud van het natuurschoon wenselijk is."

De voorwaarden waaraan een landgoed dient te voldoen, zijn opgenomen in het Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet en zien onder andere op de oppervlakte van de onroerende zaak (een aaneengesloten onroerende zaak van tenminste 5 hectare) en de bezetting van de oppervlakte van de onroerende zaak (tenminste 30% bos en/of natuurterreinen).

De Natuurschoonwet bevordert het particulier in stand houden van landgoederen, historische buitenplaatsen en kastelen en stimuleert het ontwikkelen van nieuwe landgoederen door particulieren. De particuliere eigenaren zorgen soms al generaties lang voor het onderhoud van de landgoederen.

Bossen, weiden, akkers en gebouwen vormden eeuwenlang de economische pijlers onder het landgoedbezit. Hout, pacht en huur brengen echter tegenwoordig niet meer voldoende op om de kosten van instandhouding te dragen. Speciaal voor landgoederen met een historische buitenplaats of kasteel geldt dat de kosten voor restauratie en de jaarlijkse exploitatie- en onderhoud erg hoog zijn geworden in verhouding tot de opbrengsten. De fiscale faciliteiten die de Natuurschoonwet biedt, helpen om de (onrendabele) landgoederen in stand te houden en versnippering ervan te voorkomen. Langjarige instandhoudingsverplichtingen voor particulieren staan daar tegenover.

Zonder de fiscale tegemoetkomingen van de Natuurschoonwet is het voor vele particuliere eigenaren onmogelijk om hun landgoederen in stand te houden. Er dreigt versnippering en het verdwijnen van grote delen Nederlandse natuur- en cultuurhistorie, zoals de gebouwen op de Landgoederen. De Natuurschoonwet is onverminderd noodzakelijk!

Voor meer info lees [hier](#)

Mr Robert Jan Nieuwland is notarieel juridisch adviseur , estate planner en rentmeester te 's-Gravenhage